

Rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 31. 12. 1919, sp. zn. Rv I 569/19

Číslo: 352/1919

Právní věta:

Vyloučena-li z právního obchodu věc, o níž byla uzavřena smlouva dodací, záleží na tom, zda zákaz právního obchodu vydán před uplynutím, či po uplynutí dodací lhůty. V onom případě platí ustanovení § 880 obč. zák., v tomto případě platí smlouva a liknavý prodatel jet práv z náhrady škody pro nesplnění smlouvy.

Soud: Nejvyšší soud

Datum rozhodnutí: 31.12.1919

Spisová značka: Rv I 569/19

Číslo rozhodnutí: 352

Číslo sešitu: 1

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla:

Předpisy:

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Firma A. zakoupila od firmy B. větší počet šrotovníků. Firma B. opozdila se zaviněně s dodáním přes ujednanou dodací lhůtu. Po uplynutí dodací lhůty vydáno nařízení, dle něhož prodej šrotovníků připuštěn jen na úřední povolení. Firma B. ucházela se o úřední povolení, leč marně. Po té podala na ni objednatelka žalobu o náhradu škody pro nesplnění smlouvy.

Prvá stolice uznala dle žalobní žádosti.

Odvolací soud rozsudek první stolice potvrdil, v podstatě z těchto

důvodů:

Nařízením vyloučeny šrotovníky z právního obchodu. O tomto případě mluví § 880 obč. zák., říká, že vyloučí-li se předmět smlouvy z právního obchodu ještě před jeho odevzdáním, má se věc tak, jako by smlouva uzavřena nebyla. Tím by ovšem žalobce byl odbyt. Než předpis ten není všecek. Dle § 1048 obč. zák., jenž podle § 1066 obč. zák. i pro smlouvu kupní platí, dlužno rozeznávati, pokud jde právě o úplatné smlouvy, o nichž tento předpis jedná, maje se takto k onomu (§ 880 obč. zák.) jako speciální ku všeobecnému, - zda byl předmět smlouvy z právního obchodu vyloučen před dobou k odevzdání stanovenou čili teprv po ní, takže přijde na to, je-li prodej v prodlení s odevzdáním čili nic: smlouva pokládá se za neuzavřenou toliko v tom případě, že jest doba odevzdání ustanovena a zákaz

právního obchodu stihne věc „v mezičase“, t. j. před tou dobou, takže prodávatel nebyl ještě v prodlení. Soudem z opaku vyplývá z toho, že byl-li prodávatel už v prodlení s odevzdáním, když zákaz vyšel, platí smlouva a jest prodávatel práv dle § 1047, 1066 a 920 a násl. obč. zák. náhradou škody, zejména též ušlého zisku, že včas neplnil, aniž mu pomůže § 1447 obč. zák., jenž ze svého všeobecného předpisu trpí opět šem 1047 a 920 obč. zák. výjimku pro případ, že jde o smlouvu úplatnou a zavázaný jest v prodlení v čase kritické události. Doložiti dlužno, že oprávněn jest toliko soud z opaku § 1048 obč. zák. a nikterak nelze se odvolati na § 1051 obč. zák., jenž předpokládá, že doba odevzdání stanovena není, kdežto § 1048 jedná o případu, že stanovena jest a jen o to jde, zda vyšel zákaz před jejím dopadnutím či potom.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolání žalované firmy, poukázav k důvodům rozsudku odvolacího soudu.